

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Diplomatvm Belgicorvm Libri Dvo

Le Mire, Aubert

Brvxellis, 1627

32. Lietbertus Cameracensis Episcopus immunitatis priuilegium, & alia largitur monasterio Eihamensi, an. 1064.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10903

Fulconis Corbeiensis,
Bouonis de S. Bertino;

Nobilium,

Hugonis & Arnulphi de Aldenarda,
Raingodi de Ganda, & Gerardi, & aliorum, anno ab In-
carnatione Domini nostri millesimo sexagesimo tertio, Indictione 1063.
prima, regnante Philippo annis iam duobus.

NOTATIO.

Eihami prope Aldenardam, ad Scaldim, tria monasteria seu potius templa Godefridus cognomento Captiuus, Comes Viridunensis & Eihamensis eiusque filius Herimannus (cuius fit mentio in diplomate iam producto) fundarunt, ut Baldericus in Chronico Cameracensi commemorat, tria ista templa, cum castello Eihamensi, quod Balduinus Pius ab Herimanno Comite emerat, Benedictinis monachis idem Balduinus anno 1063. tradidit, condito ibidem monasterio, cui Walbertum, ex Vedastino cœnobio euocatum, Abbatem præfecit. De Herimanno plura vide supra cap. 23.

CAPVT XXXII.

Lietbertus Cameracensis Episcopus immunitatis priuilegium & alia largitur monasterio Eihamensi an. 1064.

IN nomine sanctæ & indiuiduæ Trinitatis, Patris & Filij & Spiritus sancti. LIETBERTVS gratia Dei Cameracensium Episcopus, presentibus loco & tempore, & futuris fidelibus, in Christo omnem salutem in æternum, & ultra.

Hominum genus, quod solum cum Angelis rationis honore præditum est, id maxime curabit rectè, ut Opificis sui laudem & gloriam magnificando, supplicij deuotione pepeniet, & fraternis profectibus. Atque hoc satis oportuno facimus modo, si ecclesias & monasteria, aut ipsi ædificamus, aut ædificatis tale administramus adiutorium, ut non deficiat in eis laus Dei de ore hominum, & Christianæ religionis sacer cultus, ynde mortales ad beatitudinem aspirant.

EA

Est igitur in territorio Bracbatensi locus, quem dicunt EIHAM, qui iam pridem satis floruerat sæculariter & membris & colonis, sed & ecclesiarum religiosa honestate. Verùm bello insurgente & inualescente, pompæ omnes interierunt, ecclesiarum venustas migravit; sed nondum ruina maceriat.

Comes præterea BALDVINVS, & religiosa eius coniux ADELA, diuino caritatis spiritu visitati, in eodem loco, pro pristina reuerentia ecclesiarum, ob suam suorumque perpetuam salutem, cœnobium ædificare cupientes, nostram adierunt mediocritatem, quatenus suum inceptum nostra adiuuaret hinc indulgentia, hinc auctoritas. At nos hanc petitionem iusta ratione vigere considerantes, ad gloriam diuinam, & nostram successorumque nostrorum, futurorumque seruiorum Dei in eodem loco, & omnium fidelium salutem, nihil difficile ad petita fuimus.

Indulimus ergo cœnobio fratrum liberrimam ab omni parte quietudinem, vt nihil à loco, nihil ab Abbate, & à monachis & ecclesijs, quæ ibidem sunt, exigatur, nihil in loco & rebus eorum aliud aliquid ab aliquo disponatur & cogatur, nisi ab Abbate. Non quisquam ibi conuentus, non conuiuia, non placita celebret aut ordinet, non quidquam vetet, nihil quidquam quilibet iubeat. Et quoniam id diuinæ caritatis reuerentiæ nostra humilitas suppliciter concedit, vt nihil desit ad id quod intendimus; possideant omnia Abbas & monachi stabili iure, & sine omni perturbatione claustra sua & monasterium, exclusis omnibus personis penitus à dominatione & coactione eorum: & idem ius, quod beatus antecessor noster Vindicianus loco ter & amplius B. Vedasti concedendo **indulsi**, hoc idem nos imitando indulgemus Eihamensi cœnobio.

Mater quoque ecclesia, id est, B. Vedasti de inferiori Eiham, ab omni reditu & inquietudine quiescet; tantùm tres solidos in Pascha nobis persoluet, & Decanus noster, ex consensu Abbatis, ibi synodum in populum celebrabit.

Hic inuoco successores nostros & omnes fratres in Christo, vt in hac auctoritatis nostræ constitutione, nihil solui, nihil mutari, vel à se, vel ab aliquo vel patiantur vel permittant, obsecrati per sanctum & venerabile nomen Patris, & Filij, & Spiritus sancti.

Quod si aliquis insana mente hæc aliquatenus negligenter accipit, vt saltem cogitet, horum quidquam soluere ad actum, hunc diuini

uini nominis formidanda auctoritate, & totius S. Ecclesie, sed & nostra, irrecuperabiliter damnamus, & ab omni consortio Sanctorum in hoc & in futuro seculo excommunicamus, sicuti contemptorem diuinæ gloriæ, & ecclesiasticæ reuerentiæ inuasorem.

Eis porro qui seruauerint, & etiam augendo adiuuerint, optamus & oramus fructum perpetuæ beatitudinis in Christo, & vt ratum & incommutabile deinceps in omne æuum constet, idoneorum testimonium & auctoritas & subscriptio subiuncta est, quorum præsentia auditu & usu omnia comprobant.

Signum Gerardi Præpositi & Archidiaconi.

S. Gerardi senioris & Archidiaconi.

S. Guidonis Archidiaconi.

S. Gualteri Archidiaconi.

S. Franconis Archidiaconi.

S. Guarmondi Archidiaconi.

S. BALDVINI junioris Comitis.

S. Otberti. S. Guiderici.

S. Gozvini. S. Hugonis de Sengin.

S. Gualteri de Lens.

S. Aleonis.

S. Hugonis, filij Willelmi.

S. Elberti. S. Christiani.

S. Abbatis Erchembaldi Atrebatensis.

S. Abbatis Alardi Laubacensis.

S. Abbatis Guirdrici de S. Gislano.

S. Abbatis Alberti de Maricolis.

Ego frater Gualbertus ex ore Episcopi legi & subscripsi.

Actum Cameraci in Synodo, anno ab Incarnatione Domini nostri M. LXIV. Indictione II. regnante Henrico anno XI. Præsulatus 1064. domini Lietberti anno XIV.

NOTATIONES.

WALBERTVS) primus Abbas Eihamensis ex monasterio sancti Vedasti, vt dixi, accitus fuit: teste Meiero, in gestis anni 1063. quo Abbatia Eihamensis est instituta, iuxta versiculos ibi vulgares:

Anno milleno, sexageno quoque terno,

Clastrum fundatur per te Balduine Eihamense.

I

VINDI-

VINDICIANVS.) De priuilegio exemptionis, Vedastinae Abbatiz, per Vindicianum Cameracensem Episcopum, vt scribunt, concessio, vide supra cap. 10.

CAPVT XXXIII.

Balduinus Pius, Flandriae Comes, Arnulphum Aldenardensem Castellatum, eiusque successores constituit Subaduocatos monasterij Eihamensis, an. 1064.

BALDVINVS, per Dei clementiam, Princeps Flandrensium Walberto Abbati de Eiham, eiusque successoribus salutem. Quoniam ecclesia Eihamensis, cui praestis, à me, & à coniuge mea ADELA, praecipue fundata de mensa nostra, beneficia, quibus monachi viuere debeant, accepit, dignum duxi Aduocatiam eiusdem ecclesiae, in manu mea, & successorum meorum Comitum retinere.

Sed quia vicini eiusdem ecclesiae nonnullas molestias ei inferunt, pro quibus ad nos saepe recurrere vos oportet, nos verò circa curam nostri Principatus occupati, de singulis minutis rebus non valemus ad adiutorium vestrum venire, alia via aggressi sumus vobis consultum facere.

Igitur Arnulpho de Aldenarda, quia vobis vicinus est, iniungimus supplere vicem nostri, in paruis tantum negotijs, nobis maiora reseruantes. Quod vt oportunè & fideliter agat, vel ipse, vel quicumque, successorum eius Turrim Aldenardensem tenuerit, de redditibus rucolarum, hospitem, aliorumque mancipiorum ecclesiae, pro quibus tuendis laboraturi sunt, centum solidos, per manus Abbatum, vel monachorum, annuatim eis dari decernimus; ea ratione, vt nec in ecclesia, nec in omnibus his, quae ad ecclesiam pertinent, quidquam iuris, vel distinctionis amplius requirere praesumant.

Tanta enim libertate ipsam ecclesiam donauimus, vt omnium hominum, & aliarum rerum, ad eam pertinentium, in tota nostra ditione, nullum alium Aduocatum praeter me, vel heredem meum Comitem Flandriarum, esse decreuerim.

Si ergò praefatus Arnulphus, vel quisquam successorum eius, hanc constitutionem nostri priuilegij transgressus, bannum nostrum